

Bognár Tibor

(Székesfehérvár, 1944. 03. 29. – Székesfehérvár, 2010. 02. 08.)

Összeállította: Hajnal János

Közlekedés-építő mérnök. Mérnöki tanulmányait a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Közlekedésépítési Szakán végezte. Szakmáját útépítő technikusként a „Jáky József” Útépítési Technikum elvégzése után 18 évesen, 1962-ben kezdte. Első munkahelye a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalat volt, ahol 1970-ig dolgozott művezetőként, építésvezető-helyettesként, majd, mint építésvezető. 1970-ben áthelyezéssel került a KPM Székesfehérvári Közúti Igazgatóságához. 1983-tól létesítményi főmérnöki beosztásba került, majd az 1986. év közepén nevezték ki a Fejér Megyei Főmérnökség vezetőjének. 1991-1994-ig a Székesfehérvári Közúti Igazgatóság igazgató-helyettes főmérnöke, 1994. május 01-től 1996. május 31-ig igazgatója volt. Ezután 1996-2005 között a Fejér Megyei Állami Közútkezelő Kht. ügyvezető igazgatója. Nyugdíjba vonulása után a közútkezelő szervezetnél, mint műszaki tanácsadó dolgozott tovább.

1944. március 29-én született Székesfehérváron.

Szakmáját útépítő technikusként a Jáky József Útépítési Technikum elvégzése után 18 évesen, 1962-ben kezdte.

Első munkahelye a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalat volt, ahol 1970-ig dolgozott művezetőként, építésvezető-helyettesként, majd építésvezetőként. 1970-ben saját kérésére áthelyezéssel került a KPM Székesfehérvári Közúti Igazgatóságához. 1970-1977-ig műszaki ellenőri, 1977-1981-ig építési csoportvezetői, 1981-1983-ig építési osztályvezetői beosztásban dolgozott.

1974-1977 között levelező tagozaton végezte el az akkor még Budapesten működő Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola (jelenleg Széchenyi István Egyetem) útépítő- és útfenntartási szakát.

A közúti igazgatóságok 1983. évi összevonásakor létesítményi főmérnöki beosztásba került, majd az 1986. év közepén nevezték ki a Fejér Megyei Főmérnökség vezetőjének. 1991-1994-ig az újra önállósult Székesfehérvári Közúti Igazgatóság igazgató-helyettes főmérnöke, 1994. május 01-től 1996. május 31-ig igazgatója volt.

Az 1996. június 1-től 1997. május 31-ig terjedő időszakban a Székesfehérvári Közúti Igazgatóság helyett alapított Fejér Megyei Állami Közútkezelő Közhasznú Társaság ügyvezetőjéül jelölte ki a Társaság Alapítója, 1997 júniusától pályázat útján 4 évre kapott megbízást a Társaság ügyvezető igazgatói feladatainak ellátására. 2001-ben ezen megbízását KöViM minisztere újabb 4 évre meghosszabbította. Ezen posztot 2005 októberéig látta el, utána nyugdíjba vonult, de nyugdíjasként 2009. május 31-ig műszaki tanácsadóként segítette az igazgatóság munkáját.

Pályafutása során számos esetben kapott különböző elismerést, két alkalommal kapta meg a „Kiváló munkáért” miniszteri kitüntetést. Hivatása mellett önként vállalta a Közlekedéstudományi Egyesületben a szakmai-társadalmi munkát. A KTE Fejér Megyei Szervezetének Elnöke 1994-2002 között. Tevékenységét a Közlekedéstudományi Egyesület 1997-ben arany jelvényvel, 2001-ben Széchenyi Emlékplakettel jutalmazta. 2005-ben a KTE Örökös tagja lett.

Elnökségének idejében, 1997-ben Székesfehérváron került sor „Utak és Történelem” címmel Útügyi Napok konferenciára Székesfehérváron. A konferencián a megnyitó beszédet Glatz Ferenc az MTA akkori elnöke tartotta. A konferencia tiszteletére jelent meg Bognár Tibor támogatásával és egyben a Közútkezelő Kht. kiadásában Juhászné Viniczai Ágnes „Székesfehérvár útjai és hídjai” című könyve. A konferencia záróülésén „Az útfenntartás fejlődése Fejér megyében” címmel

tartott sikeres előadást.

A konferencia előkészítésébe nagymértékben vonta be a fiatalabb mérnököket, kollégákat a szervezésbe, biztosítva ezzel a találkozási lehetőséget is a „nagy öregekkel”. A Magyar Útügyi Társaság egyéni tagjaként is fontosnak tartotta a szakma szabályozóinak kialakításában való részvételt.

2008-ban jelent meg Goszleth Tiborral és Szászi Andrással közösen írt könyve: „50 éve alakultak meg a közúti igazgatóságok”.

Mindig szívén viselte a gondjaira bízott országos közutak állapotát, forgalombiztonsági, burkolatminőségi, de esztétikai értelemben is. Irányítása alatt a közútkezelő megyei szervezet többször nyerte el az illetékes minisztérium által alapított „Az év leggondosabb közútkezelője” díjat.

Emellett feltérképezte a Fejér megyei közutak melletti történeti emlékeket, emlékoszlopokat, úti kereszteket, az erről szóló kiadványt először 1994-ben, majd 2004-ben jelentette meg. (Nemzeti kulturális és természeti örökségek az országos közutak mentén, Fejér megye, 1994; 2004)

Nevéhez fűződik a megye elsőként, 2000 évben elkészült körforgalmi csomópontjában, a 7-64. számú főutak kereszteződésében, Szent Kristóf tiszteletére emelt, kerámia domborműves emlékoszlop elhelyezése, vagy például a Székesfehérvár-Iszkaszentgyörgy közötti 8202 jelű út mellett lévő XVIII-XIX. század fordulójáról származó oszlop felújításának elősegítése is.

„Pótolhatatlan veszteség érte a közutas szakmát – írta Molnár István, a Magyar Közút Nonprofit Zrt. üzemeltetési igazgatója – 48 éves közutas múltja alatt Bog-nár Tibor igazgató úr munkáját a következetesség, szakmai alaposág jellemezte. Mindent megtett a rábízott úthálózat megóvásáért, munkájának eredménye megmutatkozik a Fejér megyei utakon. Napi munkájában önmagát sem kímélte, de emellett nagy gondot fordított a fiatalabb generáció nevelésére, szakmai tapasztalatainak átadására is”.

Temetése napján, 2010. február 13-án többen megjegyezték, hogy a Teremtő erre a napra ugyanazt az időjárást, a rendkívüli hófúvást rendelte, mint amikor gondjaira bízta a Fejér megyei közutakat, hiszen emlékezzünk csak az 1996/1997-es télre...

Forrás:

Molnár István: Nekrológ 2010.